

HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION: A NEW GLOBAL CONSENSUS WITH ROMANIA PERSPECTIVE

Christopher R. Edginton¹, Ming-kai Chin², Luminita Georgescu³

¹ School of Health, Physical Education and Leisure Services,
University of Northern Iowa Cedar Falls, Iowa USA

² Global Affairs and Research HOPSports Inc. Valencia, California USA

³ Faculty of Physical Education and Sport, Department of Kinesitherapy,
University of Pitesti, Romania
Email: kinetopit@yahoo.com

Abstract

The epidemiology of obesity among children and young people has become a source of concern regarding the future adult generation and professionals in physical education, leisure activities and health play a key role in formulating strategies addressed this problem through a holistic thinking and a multidisciplinary approach.

Within the reform of Romanian Higher Education System there are also aimed the standards and curriculum for undergraduate and graduate studies in Physical Education and Sport area, starting from the identification of professional and transversal necessary skills (Barbu et al. 2010).

The complex challenges posed by the adaptation of Physical Education to the modern realities must be viewed from multiple perspectives, and especially, in line with global perspectives that reflects successful methods, strategies and procedures worldwide. Pedagogy of Physical Education Global Forum 2010 (GoFPEP 2010) was established and structured to explore ways of rethinking, reform and restore the health and physical education pedagogy and physical education teacher preparation.

Key words: globalization, education, physical education programs, health

Introduction

Significant changes in physical education have taken place over the past 40 years with a transition from a traditional sports skill-orientation to a broader emphasis on health-related fitness and lifelong physical activity (Bocarro et al., 2008; Jago et al., 2009; McKenzie & Kahan, 2008). However, throughout the world, physical education programs are being reduced, minimized and/or outright eliminated from elementary and secondary curriculums (Hardman & Marshall, 2009; Puhse & Gerber, 2005). It is increasingly apparent that the value of physical education programs is being tested worldwide.

In an age of increased accountability, the lack of effective measures to demonstrate the importance of physical education in the development of learners is a serious challenge to the future of the profession (Lund & Kirk, 2010). Linking the benefits and outcomes of physical education to 21st Century core learning areas such as critical thinking, problem solving, the ability to operate with agility and adoptability, the ability to analyze information, communicate effectively and the ability to act innovatively will be essential if physical education is to continue to be valued as a part of the basic school curriculum (Bailey, 2006). If, in fact, physical education can be linked to such core learning areas, then the importance of physical education will be more fully embraced. Can we demonstrate that physical education is as important as other basic areas such reading, writing and mathematics as a necessary life-long vocational and ad vocational requirement?

It is evident that there is a need to develop more effective assessment leading to greater accountability. Physical education programs must generate data that can make the profession's efforts much more accountable for program interventions. The lack of

accountability in physical education prevents programs from becoming a part of the health care system of any community. There is an obvious need for performance standards and ways to measure the impact of physical education. The need for physical education programs to enable students to demonstrate their basic proficiencies is paramount in an increasingly standardized educational world. Just as there is a need to improve basic skills such as reading, math and science, there is a need to justify the existence of physical education programs. The physical education teacher is increasingly being called upon to demonstrate student proficiency in developing the skills to achieve a healthy active lifestyle.

We now live at a time when obesity and overweight, especially among children and youth, has become a major health concern on a worldwide basis (International Obesity Task Force, 2009; World Health Organization, 2010). It has been well documented that patterns developed in one's childhood will, in fact, carry forward to one's adult life (Freedman et al., 2007). The emerging epidemic of obesity among children and youth thus becomes a concern for future adult populations. The challenge is a complex one that requires more holistic and multidisciplinary thinking to address the problem. Health, leisure and physical education professionals worldwide have a key role to play in formulating strategies to address this problem. There is a need to employ new forms of pedagogy, integrate health and physical education programs in a more effective fashion, support the development of healthy active lifestyles, explore ways to employ technology in the teaching of physical education, link school-based activities to informal community programs and review the way in which physical education teachers are prepared (Edginton et al, 2011).

The WHO vision on health status is represented by a good physical, mental and social individual condition. Health is considered a fundamental objective in all national policies and regional\local strategies that has an impact on social, demographic and individually level. At a National level, the Romanian Ministry of Health carry out programs aimed at preventing overweight and obesity by promoting a healthy and balanced active lifestyle. An example of commitment to implement the recommendations of WHO in this regard is the organization of common European space events such as the "European Day against obesity".

Ministry of Education, Youth and Sports is the authority that regulates the number of hours of physical education curricula and is involved in the development of strategic projects with structural funds which aims to promote healthy lifestyles through specific educational programs. One of the strategies with the greatest impact on the population is spreading media messages containing recommendations to promote a healthy lifestyle, such as: "you should exercise at least 30 minutes each day", "drink at least 2 liters of fluid daily", "avoid excessive consumption of salt, sugar and fat etc". At regional and local level, the authorities are involved in the establishment of green spaces called "active fitness parks" to facilitate outdoors physical activity.

Promoting a healthy lifestyle concerns also the people with disabilities through physical activities special projects organized under the Special Olympics Romania and National Paralympic Committee (Ciucurel et al. 2008). In this context, the universities are involved in the organization of scientific meetings on the theme of a healthy lifestyle. For the most actuality are the education for health programs aimed for active people, but also the therapeutic education programs for identified target groups (Georgescu et al. 2010).

The Romanian higher education reform, through projects undertaken by the Executive Unit of the National Council of Vocational Qualifications and Training of Adults (UECNCFPA) aims to redefine the standards and curriculum for undergraduate and graduate (Masters level) studies in Physical Education and Sport area, starting from the identification of professional and transversal necessary skills - DOCIS project, *Developing a National System of Higher Education Qualifications in Romania* (Barbu et al. 2010).

These are, indeed, difficult and complex challenges, problems and issues that require multiple perspectives and, increasingly, views that are global, reflecting successful methods, strategies and procedures from throughout the world. The Global Forum on Physical Education Pedagogy 2010 (GoFPEP 2010) was established and structured to explore ways of rethinking, reforming and reframing health and physical education pedagogy as well as physical education teacher preparation.

The Global Forum on Physical Education Pedagogy 2010 (GoFPEP 2010)

Organized to examine new forms of pedagogy, GoFPEP 2010 sought to review the use of technology, ways of linking practice to theory and the importance of contextually-based education embedded in community life as a way to reshape and redesign the future of health and physical education. GoFPEP 2010 explored several basic areas including 1) reframing health and physical education pedagogy internationally by promoting dialogue and discussion on critical themes and issues; 2) exploring a new model of pedagogy for preparing health and physical education teachers which promotes accountability, builds community life, employs a greater use of reflection to improve practice and embeds learning in practice; 3) examining the extension of health and physical education based school programs into community life; 4) reviewing the application of technology as related to the teaching of health and physical education; 5) promoting the establishment of partnerships between the school, community, university, nongovernmental organizations and commercial enterprises; 6) rethinking the relationship between health and physical education as a strategy for promoting lifelong active living; and 7) stimulating forward thinking.

GoFPEP 2010 invited international voices in a dynamic program designed for educators, health professionals, administrators, policymakers and citizens the opportunity to discuss the future of physical education pedagogy. The forum provided unique opportunities for professional enhancement, drawing together leading educational and professional experts from throughout the world. GoFPEP 2010 saw 70 invited delegates from 25 countries representing 64 universities, institutions and schools participate in the event. Delegates met over a two-day period of time in an intensive format featuring keynote and invited presentations and workshops and discussion groups.

A primary goal of GoFPEP 2010 was the crafting of a Consensus Statement focused on the theme of “Health and Physical Education Pedagogy in the 21st Century” and is found in Table 1. The consensus statement was built upon previous documents such as United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization’s (UNESCO) International Charter for Physical Education and Sport adopted at its General Conference in Paris, 1978 (UNESCO, 1978); The Berlin Agenda for Action for Government Ministers, accepted at the 1st World Summit of Physical Education, 1999 (International Council of Sports Science and Physical Education, 1999) ; and the Magglingen Commitment for Physical Education approved in 2005 in Switzerland (International Council of Sports Science and Physical Education, 2005). The uniqueness of GoFPEP 2010 was that it was deeply embedded in the actual context of a school setting and its community environment. This enabled focused dialog and discussion in real time as the school day unfolded, providing the opportunity for a more authentic analysis of challenges, problems, issues and solutions.

Each delegate to GoFPEP 2010 was asked to offer suggestions and recommendations formatted to poster presentations in advance of the event. Recommendations were sought in the following areas: 1) innovative strategies employed in the teaching of health and physical education at the elementary, secondary and/or post-secondary levels; 2) innovative approaches employed in the preparation of health and physical education teachers; and 3) three to five of their most important recommendations that could be used in formulating the

GoFPEP 2010 Consensus Statement. Information from the discussion groups and poster presentations was analyzed using the Qualrus qualitative analysis software package. In turn, this yielded themes which were highlighted in the final drafting of the document.

Concluding Comments

The GoFPEP 2010 Consensus Statement provided multifaceted recommendations focused on improving physical education pedagogy and the preparation of physical education teachers. Recommendations advanced the importance of healthy active lifestyles, integrating health and physical education, promoting best practices, advancing the knowledge and skills around physical literacy, student and teacher assessment and community partnerships. The core of the Consensus Statement called for enhancing and maintaining the health and wellbeing of individuals. Action by students, physical educators, health and leisure professionals, policymakers, citizens and business leaders was called for to provide programs that promote a committed effort to addressing the ever increasing worldwide concern of obesity and overweight among children and youth.

Global Forum for Physical Education Pedagogy 2010 Health and Physical Education Pedagogy in the 21st Century A STATEMENT OF CONSENSUS

Physical education programs in the 21st Century can inspire, motivate and prepare learners to live in an ever-changing world, increasingly marked by the epidemic of obesity and overweight individuals. Increasingly, globalization, explosion of knowledge and changing demographics have a significant impact on the knowledge, skills and dispositions required to live, work and play in the 21st Century. Children and youth will be required to gain critical thinking and problem solving skills, operate with agility and adaptability, effectively analyze information, communicate in various oral and written forms, reflect greater curiosity, imagination and innovation in their thinking and develop healthy active lifestyles.

Worldwide, physical education programs, as well as physical education teacher preparation programs, need to be rethought and reformed. Hosted by the University of Northern Iowa (USA) and the Grundy Center, Iowa (USA) Community Schools, the Global Forum for Physical Education Pedagogy 2010 (GoFPEP 2010) was organized to examine 1) a new pedagogy for preparing physical education teachers; 2) utilization of technology to help teach physical education; and 3) the building of school, university, community and corporate partnerships. GoFPEP 2010 drew 70 invited delegates from 25 countries representing 64 universities, schools, businesses, community organizations and professional organizations and societies.

The Health and Physical Education Pedagogy in the 21st Century Statement of Consensus calls for action by students, physical educators, health and leisure professionals, policy makers and legislators, citizens and leaders from business and industry to encourage programs that promote a committed effort to enhancing and maintaining the health and wellbeing of individuals BY:

Physical Education Pedagogy

- **Focusing on content and methodologies to develop healthy active lifestyles for children and youth. This requires the integration of skill development, physical fitness, health, nutrition and planning for leisure**

- Redesigning the physical education curriculum to promote active student-centered learning and empowering individuals to develop life skills that lead to lifelong, self-directed engagement in physical activity
- Accentuating the importance of co-operation of stakeholders in the community (teachers, administrators, parents, community members, business leaders and others) to advocate, promote, educate and develop individuals to incorporate physical activities into their daily life through formal and informal education
- Establishing physical education and health programs as models of social justice which foster a safe learning environment, promote the joyful participation of physical activity with appreciation of cultural, racial, ethnic and social and economic differences
- Linking knowledge, skills and dispositions required by 21st Century learners with program outcomes such physical competency (skills and fitness), health literacy and leisure planning throughout all subject matter and disciplines in the school
- Using technology to support individualized learning processes and assessment
- Re-conceptualizing the strategies of assessment with appropriate measurable and performance based goals and objectives tied to standards which promote greater accountability
- Insuring that qualified professionals teach physical education and health, physical activities and sport and leisure

Physical Education Teacher Preparation

- Emphasizing the acquisition of teaching techniques and strategies for assisting individuals in developing a healthy active lifestyle; one which recognizes the importance of the integration of health and physical education.
- Advocating for policies and a broad continuum of programs including healthy nutrition, weight management, physical activity and leisure planning
- Creating a positive learner-centered environment reflecting best practice to encourage students to become active participants in the learning process
- Promoting the development of partnerships with parents, schools and community organizations to embed and provide contextually based program elements which enhance physical education teacher preparation
- Developing sensitivity for one's role in addressing racial, ethnic, cultural differences, socio-economic levels, funding levels, access to equipment and facilities, as well as approaches to mitigate these issues

- Including assessment and educational strategies which provide program accountability, as well as a focus on educational processes and individual developmental outcomes
- Linking practice to theory, promoting the use of reflection and the use of effective technology to accentuate learning opportunities
- Linking the evaluation of students in physical education teacher preparation programs to relevant knowledge, skills and dispositions directly tied to best practice

Bibliography

- Bailey, R. (2006), Physical education and sport in schools: A review of benefits and outcomes, *Journal of School Health*, 76(8), 397-401.
- Barbu, Gh, Ciucurel, M. (2010), Autonomy and Social Responsibility of Universities in the Competence-Based Education, 4th International Conference "Education Facing Contemporary World Issues", Pitesti, Romania, 2010.
- Bocarro, J., Kanders, M.A., Casper, J., & Forrester, S. (2008), School physical education, extracurricular sports and lifelong active living, *Journal of Teaching of Physical Education*, 27,155-166.
- Ciucurel, C., Georgescu, L., Iconaru, E.I. (2008), Postural profile of children with intellectual disabilities after participating in adapted physical activities programs, 2008 International Convention on Science, Education and Medicine in Sport Guangzhou, China.
- Edginton, C.R., Kirkpatrick, B., Schupach, R., Philips, C., Chin, M.K., & Chen, P. (2011), A dynamic pedagogy of physical education teacher preparation: Linking practice with theory. *Asian Journal of Physical Education and Recreation*, 16(2), 7-23.
- Freedman, D.S., Mei, Z., Srinivasan, S.R., Berenson, G.S., & Dietz, W.H. (2007), Cardiovascular risk factors and excess adiposity among overweight children and adolescents: The Bogalusa heart study. *Journal of Pediatrics*, 150, 12-17.
- Georgescu, L., Tudor, M.I., Physical activity profiles on a sample of Romanian adults, 10th International Scientific Conference „Perspectives in Physical Education and Sport”, Constanta.
- Hardman, K., Marshall, J. (2009), Second world-wide survey of school physical education: Final report, Berlin: ICSSPE/CIEPSS.
- International Council of Sports Science and Physical Education. (1999), The Berlin agenda for action for government ministers: 1st world summit of physical education, Retrieved February 13, 2011.
- International Council of Sports Science and Physical Education (2005), Magglingen commitment for physical education: 2nd world summit of physical education, Retrieved February 1, 2011.
- International Obesity Task Force (2009), Obesity: Understanding and challenging the global epidemic, 2009-2010 report Retrieved.
- Jago, R., McMurray, R. G., Bassin, S., Pyle, L., Bruceker, S., Jakicic, J. M., Moe, E., Murray, T., & Volpe, S. L. (2009), Modifying middle school physical education: Piloting strategies to increase physical activity. *Pediatric Exercise Science*, 21(2), 171-185.
- Lund, J. L., Kirk, M. F. (2010), Performance-based assessment for middle and high school physical education. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Magglingen Commitment for Physical Education.pdf
- McKenzie, T., Kahan, D. (2008), Physical activity, public health, and elementary schools. *The Elementary School Journal*, 108(3), 171-179.

- Puhse, U., & Gerber, M. (2005), International comparison of physical education: Concepts, problems, prospects. Oxford: Meyer & Meyer Sport (UK) Ltd.
- UNESCO (1978), International chapter of physical education and sport. _TOPIC
- World Health Organization (2010), Global strategy on diet, physical activity and health: Childhood overweight and obesity.

EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SĂNĂTATE: UN NOU CONSENS DECLARAT LA NIVEL GLOBAL – O PERSPECTIVĂ NOUĂ LA NIVELUL ROMÂNIEI

Christopher R. Edginton¹, Ming-kai Chin², Luminita Georgescu³

**¹ School of Health, Physical Education and Leisure Services,
University of Northern Iowa Cedar Falls, Iowa USA**

² Global Affairs and Research HOPSports Inc. Valencia, California USA

**³ Faculty of Physical Education and Sport, Department of Kinesitherapy,
University of Pitesti, Romania
Email: kinetopit@yahoo.com**

Abstract

Extinderea la proporții epidemice a obezității printre copii și tineri a devenit o sursă de îngrijorare pentru generația adultă viitoare iar profesioniștii în sănătate, activități de timp liber și educație fizică trebuie să joace un rol cheie în formularea strategiilor adresate acestei probleme printr-o gândire holistică și o abordare multidisciplinară.

În cadrul reformei învățământului superior românesc se urmărește și reformarea standardelor și a curriculei pentru studiile de licență și master în domeniul Educație Fizică și Sport, pornind de la identificarea competențelor profesionale și transversale necesare absolvenților (Barbu și colab. 2010).

Provocările complexe ridicate de adaptarea educației fizice de realitățile lumii moderne trebuie privite din mai multe perspective și mai ales, în consens cu puncte de vedere globale care reflectă metode de succes, strategii și proceduri din întreaga lume. Forumul Global pentru Pedagogia Educației Fizice 2010 (GoFPEP 2010) a fost stabilit și structurat pentru explorarea căilor de regândire, reformare și reîncadrare a pedagogiei sănătății și educației fizice, precum și a pregăririi profesorilor de educație fizică.

Cuvinte cheie: globalizare, pedagogie, programe de educație fizică, sănătate.

Introducere

În ultimii 40 de ani au avut loc schimbări semnificative în ceea ce privește educația fizică, printr-o tranziție de la abordarea tradițională bazată pe aptitudinile fizice la o accentuare a entuziasmului prin raportarea la starea de sănătate și capacitatea funcțională a organismului (fitnessul funcțional) prin activități fizice de-a lungul vieții (Bocarro 2008, McKenzie 2008, Jago 2009).

Cu toate acestea, în întreaga lume, programele de educație fizică s-au redus, minimalizat și/sau eliminat din curricula școlară la nivel elementar și liceal (Puhse 2005, Hardman 2009).

În prezent, necesitatea programelor de educație fizică este tot mai evidentă, peste tot în lume. Într-o eră bazată pe creșterea responsabilității, lipsa măsurilor eficiente care să demonstreze relevanța educației fizice în dezvoltarea elevilor este o adeverată provocare pentru viitorul profesiei (Lund, 2010).

Crearea unei legături între beneficiile și rezultatele educației fizice în contextul secolului 21 pe de o parte și procesele cognitive centrate pe gândirea critică, rezolvarea problemelor, abilitatea de a opera rapid și de adaptare la cerințe, abilitatea de analiză a informațiilor,

comunicarea eficientă și abilitatea de a acționa inovativ, pe de altă parte, va fi cu atât mai evidentă cu cât educația fizică va continua să fie valorizată ca o parte integrantă a curriculei școlare de bază (Bailey, 2006).

Relevanța educației fizice în dezvoltarea proceselor cognitive deja menționate va determina o mai mare acceptare a rolului educației fizice. În acest context, se pune problema educației fizice din perspectiva unei necesități vocațională suplimentare sau a uneia necesare pe parcursul vieții la fel ca și scrisul, cititul sau abilitățile de calcul matematic.

În mod evident este necesară creșterea eficienței proceselor de evaluare care să conducă la o mai mare responsabilizare a factorilor de decizie. Datele furnizate de programele de educație fizică trebuie să vină în sprijinul eforturilor profesionale corelate cu programele de intervenție. Lipsa de responsabilitate în ceea ce privește educația fizică împiedică aceste programe să devină parte integrantă a sistemului de sănătate din orice comunitate. Există o necesitate evidentă pentru crearea unor standarde de performanță și metode de evaluare a impactului educației fizice. De asemenea, într-o lume educațională tot mai standardizată, nevoie unor programe de educație fizică ce permit demonstrarea competențelor fundamentale ale elevilor capătă o importanță deosebită. Așa cum există o necesitate de a îmbunătăți abilitățile de bază ca: cititul, operațiile matematice etc., la fel există și o necesitate de a justifica existența unor programe de educație fizică. Profesorii de educație fizică sunt din ce în ce mai mult solicitați să demonstreze competențele elevilor de a-și dezvolta abilitățile personale pentru un stil de viață activ.

În prezent trăim într-o lume în care obezitatea și supraponderalitatea, în special în rândul copiilor și tinerilor, au devenit preocupări majore de sănătate la nivel mondial (International Obesity Task Force, 2009; World Health Organization, 2010). În plus, este demonstrat faptul că patternurile dezvoltate în timpul copilăriei, se vor transmite și în viața de adult (Freedman, 2007).

Extinderea la proporții epidemice a obezității printre copii și tineri a devenit astfel o sursă de îngrijorare pentru generația adultă viitoare. Acest fapt reprezintă o provocare complexă, care necesită o gândire holistică și o abordare multidisciplinară pentru rezolvarea acestei probleme. Profesioniștii în sănătate, activități de timp liber și educație fizică de pretutindeni trebuie să joace un rol cheie în formularea strategiilor adresate acestei probleme. Există o nevoie să dezvoltăm noi forme de pedagogie, integrând sănătatea și programele de educație fizică într-o manieră mult mai eficientă, să sprijinim dezvoltarea stilului de viață sănătos activ, să explorăm căile de implicare a tehnologiei în predarea educației fizice, să legăm activitățile școlare de programele comunitare informale și să revizuim modul în care profesorii de educație fizică sunt pregătiți (Edginton 2011).

Starea de sănătate în viziunea OMS reprezintă buna stare fizică, psihică și socială a individului. Sănătatea este considerată obiectiv fundamental în toate politicile și strategiile naționale regionale și locale datorită impactului social, demografic dar și individual. La nivel național, Ministerul Sănătății derulează programe care urmăresc profilaxia supraponderalității și obezității prin promovarea unui stil de viață activ, sănătos și echilibrat. Un exemplu de preocupare pentru implementarea unor recomandări ale OMS în această privință este și organizarea de manifestări comune spațiului european cum ar fi „Ziua europeană împotriva obezității”.

Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului este autoritatea care reglementează numărul de ore de educație fizică din programele școlare și este implicat în derularea unor proiecte strategice cu fonduri structurale care promovează stilul de viață sănătos prin programe educaționale specifice. Una din strategiile cu foarte mare impact asupra populației este diseminarea de mesaje prin mass-media cu conținut de promovare a unui stil de viață sănătos, cum ar fi: faceți mișcare cel puțin 30 de minute în fiecare zi; consumați zilnic minimum 2 litri de lichide; evitați consumul excesiv de sare, zahăr și grăsimi etc. La

nivel regional și local autoritățile sunt implicate în amenajarea de spații, numite „parcuri active”, pentru desfășurarea unor activități fizice în aer liber.

Promovarea unui stil de viață sănătos vizează și persoanele cu dizabilități, prin proiecte speciale de activități fizice organizate sub egida Special Olympics România și Comitetul Național Paralimpic (Ciucurel și colab. 2008).

În acest context și universitățile sunt implicate prin organizarea unor manifestări științifice care au ca temă un stil de viață sănătos. De cea mai mare actualitate sunt programele de educație pentru sănătate adresate persoanelor active, dar și programele de educație terapeutică pentru grupurile țintă identificate (Georgescu și colab. 2010).

În cadrul reformei învățământului superior românesc, prin proiectele derulate de *Unitatea Executivă a Consiliului Național al Calificărilor și al Formării Profesionale a Adulților* (UECNCFPA) se urmărește și reformarea standardelor și a curriculei pentru studiile de licență și master în domeniul Educație Fizică și Sport, pornind de la identificarea competențelor profesionale și transversale necesare absolvenților – proiectul DOCIS, *Desvoltarea unui Sistem Național al Calificărilor din Învățământul Superior din România* (Barbu și colab. 2010).

Acestea reprezintă într-adevăr provocări dificile și complexe, probleme și aspecte care trebuie privite din mai multe perspective și, mai ales, puncte de vedere globale care reflectă metode de succes, strategii și proceduri din întreaga lume. Forumul Global pentru Pedagogia Educației Fizice 2010 (GoFPEP 2010) a fost stabilit și structurat pentru explorarea căilor de regândire, reformare și reîncadrare a pedagogiei sănătății și educației fizice, precum și a pregăririi profesorilor de educație fizică.

Forumul Global de Pedagogie a Educației Fizice 2010 (GoFPEP 2010)

Organizat pentru a explora noi forme de pedagogie, GoFPEP 2010 a căutat să revizuiască folosirea tehnologiei, a modurilor de îmbinare dintre practică și teorie și a importanței educației bazată pe contextualitate, introdusă în viața comunității ca o modalitate de remodelare și reorganizare a viitorului sănătății și educației fizice. GoFPEP 2010 a explorat câteva concepe de bază, printre care: 1) reformarea sănătății și pedagogiei educației fizice internaționale prin promovarea dialogului și discuțiilor asupra temelor și aspectelor critice; 2) explorarea unui nou model de pedagogie în pregătirea profesorilor, pentru sănătate prin educația fizică care promovează responsabilitatea, construiește viața comunitară, implică un grad mai mare de folosire a gândirii, pentru îmbunătățirea practicii și introducerea învățării prin practică; 3) evaluarea expansiunii în viața comunitară a programelor școlare centrate pe promovarea sănătății și educației fizice; 4) revizuirea aplicațiilor tehnologiei în relație cu metodele de predare / instruire în sănătate și educație fizică; 5) promovarea acordurilor de parteneriat între școli, comunitate, universități, organizații nonguvernamentale și întreprinderi comerciale; 6) regândirea relației dintre sănătate și educație fizică ca o strategie pentru promovarea pe parcursul vieții a stilului activ; și 7) stimularea gândirii pe termen lung.

GoFPEP 2010 a invitat personalități internaționale în cadrul unui program dinamic destinat educatorilor, profesioniștilor din sănătate, administratorilor, politicienilor și cetătenilor de rând, creând oportunitatea de a discuta viitorul pedagogiei educației fizice. Forumul a asigurat oportunități unice pentru dezvoltarea profesională, aducând împreună experți în educație și profesioniști de seamă din întreaga lume. GoFPEP 2010 a reunit 70 de invitați din 25 de țări, reprezentând 64 de universități, instituții și școli.

Un scop principal al GoFPEP 2010 a fost elaborarea unei *Declarații de Consens* cu tema „Sănătatea și Pedagogia Educației Fizice în Secolul 21”, ce se regăsește de asemenea în cadrul acestui articol. *Declarația de Consens* a fost construită pe baza unor documente anterioare precum: Carta Internațională pentru Educație Fizică și Sport a Organizației Națiunilor Unite

pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), adoptată la Conferința Generală din Paris, 1978 (UNESCO, 1978); Agenda de la Berlin pentru Acțiune pentru Ministerul Guvernului, acceptată la Primul Summit Mondial de Educație Fizică, 1999 (Consiliul Internațional de Știință Sportului și Educație Fizică, 1999); și Comitetul Magglingen pentru Educație Fizică aprobat în 2005 în Elveția (Consiliul Internațional de Știință Sportului și Educație Fizică, 2005). Unicitatea GoFPEP 2010 a constat în aprofundarea temei în contextul actual al organizării școlilor și a mediului comunitar al acestora. Acest lucru a permis concentrarea dialogului și a discuțiilor în timp real, oferind posibilitatea pentru o analiză și mai autentică a provocărilor, problemelor, aspectelor de finețe și soluțiilor.

Fiecărui delegat GoFPEP 2010 i s-a solicitat înainte de eveniment să ofere sugestii și recomandări, sub forma prezentării de postere. Recomandările au fost gândite în următoarele direcții: 1) strategii inovative angajate în procesul de predare a sănătății și educației fizice la nivel elementar, liceal și/sau postliceal; 2) abordări inovative în pregătirea profesorilor pentru sănătate și educație fizică; 3) identificarea unui număr de 3 până la 5 dintre cele mai importante recomandări care ar putea fi folosite în formularea Declarației de Consens a GoFPEP 2010. Informațiile provenite de la grupurile de discuții și de la prezentările de postere au fost analizate folosind pachetul software-ului de analiză statistică de tip calitativ. Astfel au fost selectate temele care s-au evidențiat în alcătuirea finală a documentului.

Comentarii și Concluzii

Declarația de Consens a GoFPEP 2010 a generat recomandări multiple, concentrate pe îmbunătățirea pedagogiei educației fizice și pe pregătirea profesorilor de educație fizică. Recomandările au vizat importanța stilului sănătos de viață activă, prin integrarea sănătății și educației fizice, promovarea bunelor practici, dezvoltarea cunoștințelor și abilităților fizice, evaluarea elevilor și a profesorilor și crearea de parteneriate comunitare. În esență să, Declarația de Consens a făcut apel la dezvoltarea și menținerea sănătății și a stării de bine a indivizilor. Cererile din partea elevilor, profesorilor de educație fizică, profesioniștilor din sănătate și din aria activităților de timp liber, politicienilor, cetățenilor și oamenilor de afaceri au vizat oferirea de programe care să ilustreze creșterea la nivel mondial a preocupării pentru diminuarea ratei obezității și supraponderalității în rândul copiilor și tinerilor.

Forumul Global pentru Pedagogia Educației Fizice Sănătatea și Pedagogia Educației Fizice în secolul 21 DECLARAȚIE DE CONSENS

Programele de educație fizică în secolul 21 pot inspira, motiva și pregăti elevii într-o lume în permanentă schimbare, marcată tot mai mult de răspândirea epidemiei de obezitate și supraponderalitatea indivizilor. Globalizarea accentuată, explozia cunoștințelor și schimbările demografice au un impact deosebit asupra cunoașterii, abilităților și dispozițiilor necesare pentru a trăi și munci în secolul 21. Copiilor și tinerilor li se vor cere să-și dezvolte gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor, să opereze cu agilitate și să se adapteze rapid, să analizeze eficient informația, să comunice în diverse forme orale și scrise, să reflecte o mare curiozitate, imaginație și inovație în modul de gândire și să dezvolte stiluri sănătoase, active de viață.

La nivel mondial, programele de educație fizică, precum și pregătirea profesorilor de educație fizică, au nevoie să fie regândite și reformate. Găzduit de Universitatea din Iowa de Nord (SUA) și de Grundy Center, Școlile Comunitare din Iowa (SUA), Forumul Global pentru Pedagogia Educației Fizice (GoFPEP 2010) a fost organizat pentru a evalua: 1) o nouă pedagogie pentru pregătirea profesorilor de educație fizică și sport; 2) utilizarea tehnologiei

pentru a ajuta în predarea educației fizice și 3) construirea de școli, universități, comunități și parteneriate între corporații. GoFPEP 2010 a reunit 70 de invitați delegați din 25 de țări, reprezentând 64 de universități, școli, întreprinderi, societăți, organizații comunitare și profesionale.

Declarația de Consens a Forumului Global pentru Pedagogia Educației Fizice în secolul 21 (GoFPEP 2010) face apel la acțiune în rândul elevilor, profesorilor de educație fizică, profesioniștilor din sănătate și activități de timp liber, politicienilor și creatorilor de legi și politici publice, cetățenilor și directorilor din sectorul afaceri și industrie, pentru a încuraja programele care promovează un efort susținut pentru dezvoltarea și menținerea sănătății și stării de bine a indivizilor prin:

Pedagogia Educației Fizice

- Concentrarea pe conținutul și metodologia de dezvoltarea a stilurilor sănătoase active de viață pentru copii și tineri. Aceasta reclamă integrarea dezvoltării abilităților, fitnessului fizic, sănătății, nutriției și planificării pentru timpul liber.
- Reformarea curriculei educației fizice pentru a promova învățarea activă centrată pe elev și a permite indivizilor să-și dezvolte abilități de viață, care să conducă la un angajament pe termen lung și auto-impus în practicarea activității fizice.
- Accentuarea cooperării dintre participanții direct interesați și comunitate (profesori, administratori, părinți, membri ai comunității, lideri în afaceri și alții) pentru a sprijini, promova, educa și dezvolta indivizii să integreze activitățile fizice în viața de zi cu zi, prin intermediul educației formale și informale.
- Stabilirea programelor de educație fizică și sănătate ca modele de siguranță socială, care facilitează un mediu sigur de învățare, promovează bucuria de a participa în activitățile fizice, respectând în același timp diferențele culturale, rasiale, etnice, sociale și economice.
- Conecțarea cunoștințelor, abilităților și mentalităților solicitate de elevii secolului 21 cu rezultate ale programelor precum: competențe fizice (abilități și fitness), licențiat în sănătate și planificarea timpului liber în toate subiectele materiilor și disciplinelor școlare.
- Folosirea tehnologiei pentru a sprijini procesul individualizat de învățare și evaluare.
- Redefinirea strategiilor de învățare cu scopuri și obiective adecvate, măsurabile și bazate pe performanță, legate de standarde care promovează o responsabilitate mai mare.
- Asigurarea de faptul că persoane calificate predau educație fizică și sănătate, activități fizice, sport și activități de timp liber.

Pregătirea Profesorilor de Educație Fizică

- Reliefarea achiziției tehnicilor de predare și a tehnicilor de asistare a indivizilor în dezvoltarea unui stil activ, sănătos de viață, în care este recunoscută importanța integrării sănătății și educației fizice.
- Sprijinirea politiciilor de promovare a unui număr mai mare de programe incluzând nutriția sănătoasă, managementul greutății, activitatea fizică și planificarea timpului liber.
- Crearea unui mediu pozitiv centrat pe elev, reflectând cele mai bune practici pentru a încuraja elevii să devină participanți activi în procesul de învățare.
- Promovarea dezvoltării parteneriatelor cu părinții, școlile și organizațiile comunitare pentru a asigura și încorpora elementele unor programe bazate pe contextualitate, care vor îmbunătăți pregătirea profesorilor de educație fizică.

- Sensibilizarea rolului fiecărui în abordarea diferențelor rasiale, etnice, culturale, socio-economice, nivelor de finanțare, accesului la echipamente și facilități, precum și a încercărilor de atenuare a acestor aspecte.
- Includerea strategiilor educaționale și de evaluare care asigură responsabilitatea programului, precum și concentrarea asupra procesului educațional și a rezultatelor dezvoltării individuale.
- Conectarea practicii cu teoria, promovarea folosirii gândirii și a tehnologiilor eficiente pentru a accentua oportunitățile de învățare.
- Conectarea procesului de evaluare a elevilor în cadrul programelor de pregătire a profesorilor de educație fizică la abilitățile și cunoștințele relevante, legate în mod direct de cele mai bune practici.

Bibliografie selectivă

- Bailey, R. (2006), Physical education and sport in schools: A review of benefits and outcomes, *Journal of School Health*, 76(8), 397-401.
- Barbu, Gh, Ciucurel, M. (2010), Autonomy and Social Responsibility of Universities in the Competence-Based Education, 4th International Conference "Education Facing Contemporary World Issues", Pitesti, Romania, 2010.
- Bocarro, J., Kanders, M.A., Casper, J., & Forrester, S. (2008), School physical education, extracurricular sports and lifelong active living, *Journal of Teaching of Physical Education*, 27, 155-166.
- Ciucurel, C., Georgescu, L., Iconaru, E.I. (2008), Postural profile of children with intellectual disabilities after participating in adapted physical activities programs, 2008 International Convention on Science, Education and Medicine in Sport Guangzhou, China.
- Edginton, C.R., Kirkpatrick, B., Schupach, R., Philips, C., Chin, M.K., & Chen, P. (2011), A dynamic pedagogy of physical education teacher preparation: Linking practice with theory. *Asian Journal of Physical Education and Recreation*, 16(2), 7-23.
- Freedman, D.S., Mei, Z., Srinivasan, S.R., Berenson, G.S., & Dietz, W.H. (2007), Cardiovascular risk factors and excess adiposity among overweight children and adolescents: The Bogalusa heart study. *Journal of Pediatrics*, 150, 12-17.
- Georgescu, L., Tudor, M.I., Physical activity profiles on a sample of Romanian adults, 10th International Scientific Conference „Perspectives in Physical Education and Sport”, Constanța.
- Hardman, K., Marshall, J. (2009), Second world-wide survey of school physical education: Final report, Berlin: ICSSPE/CIEPSS.
- International Council of Sports Science and Physical Education. (1999), The Berlin agenda for action for government ministers: 1st world summit of physical education, Retrieved February 13, 2011.
- International Council of Sports Science and Physical Education (2005), Magglingen commitment for physical education: 2nd world summit of physical education, Retrieved February 1, 2011.
- International Obesity Task Force (2009), Obesity: Understanding and challenging the global epidemic, 2009-2010 report Retrieved.
- Jago, R., McMurray, R. G., Bassin, S., Pyle, L., Bruceker, S., Jakicic, J. M., Moe, E., Murray, T., & Volpe, S. L. (2009), Modifying middle school physical education: Piloting strategies to increase physical activity. *Pediatric Exercise Science*, 21(2), 171-185.
- Lund, J. L., Kirk, M. F. (2010), Performance-based assessment for middle and high school physical education. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Magglingen Commitment for Physical Education.pdf

- McKenzie, T., Kahan, D. (2008), Physical activity, public health, and elementary schools. *The Elementary School Journal*, 108(3), 171-179.
- Puhse, U., & Gerber, M. (2005), International comparison of physical education: Concepts, problems, prospects. Oxford: Meyer & Meyer Sport (UK) Ltd.
- UNESCO (1978), International chapter of physical education and sport. _TOPIC
- World Health Organization (2010), Global strategy on diet, physical activity and health: Childhood overweight and obesity.